

EMLÉKEZÉS A LAP INDULÁSÁRA

A SZERETET SOHA EL NEM FOGY!

– 90 évvel ezelőtt, 1921. november 15-én jelent meg a Szeretet-lap első száma –

Nagyvárad tanulóink idején gyakran láttuk Antal Ferenc testvért, amint végig-megy az udvaron, benéz egyik-másik épületbe – és szinte mindig vaskos Szeretet-köteggel a kezében. Az egyik teológus kollega meg is kérdezte, amikor a szövetségi iroda bejáratánál ismét összetalálkoztunk: „Feri bácsi! A Szeretet soha nem fogy el?”.

Mi, erdélyi magyar baptisták immár kilencvenedik esztendeje tapasztaljuk és tanúsítjuk, hogy kifoszthatnak, fenyegethetnek, sajtónkat meg is szüntethetik, de a Szeretet soha el nem fogy! Nem fogyott el, nem szűnt meg lapunk a hosszú évtizedek önkényuralmának sötét idején sem, mert nem fogyott el a szeretet, ami 1921-ben létrehozta.

Az akkori szerkesztőség tagjai közül senki sem él már, sőt, a rendszerváltás után újonnan elindított lap jó néhány belső munkatársa is az Úrnál van – de havonta bekopogtat hozzánk közösségünk híreivel, az ige áldott üzenetével, kilencvenéves, mégis-szép történetével a Szeretet.

A trianoni diktátummal reánk zúdult sokféle nyomorúságból ocsúdó testvéreink első gondolatai ezek voltak: Jézus Krisztus! Közösség! Szeretet! Sok ezernyi testvértől megfosztva és elszigetelve, régi, közkedvelt lapjaink vigaszt adó sorai nélkül, sok szempontból vesztesnek látszón is talpra állt egy kicsiny közösség, mert az élő Isten állította talpra. Így alakult

meg 1920. október 27-én, Nagyszalontán a Szövetség, s egy esztendő múlva így röppent szét a partiumi és erdélyi tájak felé a 16 oldalas, friss lap: a Szeretet.

Az első évfolyam első számait fel-lapozva hamar megállapíthatjuk, hogy általános lelkesedés, nagy öröm fogadta az erdélyi magyar baptista irodalom első sajtótermékét. A gyülekezetek minden tőlük telhető módon támogatták a lapot, mert számukra fontos volt, értékes volt, nagy lehetőségeket láttak benne.

A Szeretet első korszakában az erdélyi magyar baptista hitélet leg-

kezetek szíve dobbant össze imádságban, és buzdult fel egymás támogatására. A Szeretet volt a híd, a kapocs, amin át egymástól földrajzilag távol élő közösségek találkozhattak, és erősödhetek a lelki egység tudatában. A lap tehát azon túl, hogy hiteles információforrás volt, a gyülekezeteket szép egységbe összefogó erőként is hatott.

Hogy a bibliatanulmányok, építő jellegű, buzdító cikkek milyen nyomot hagytak az olvasók lelkében, az ki nem mutatható, de kétségtelen, hogy jó szolgálatot tettek. Ifjak, idősek, zenészek, igehirdetők találtak megfelelő lelki táplálékot, bibliai útmutatást a különféle rovatokban. Az írások szerzői közülünk valók voltak. A mi álláspontunkat fogalmazták meg minden felmerülő kérdéssel kapcsolatban, és a mi teológiai látásunkat, lelkiiségünket képviselték.

A korabeli írások, amik az Igazság tanú-jában megjelentek nagy ritkán perlekedni látszanak, nem a lelkiségbeli, hanem a szervezeti kérdésekben való nézeteltéréseket tükrözik.

1935-ben végül is megtörtént a végleges kiegyezés a két tábor között, s „Konvenciót” hozva létre egy szervezetbe tömörültek. Egy esztendőre Igazság és szeretet cím alatt egyesültek az „elismert” és a „szabad” baptisták lapjai, majd újra önállósultak, mert a testvérek többet akartak olvasni.

(Folytatás a 3. oldalon.)

Közel ennyi volt induláskor a laptükör, a hasznos szöveg 13 cm szélesen és 20 cm magasan terjeszkedett. 1930-tól a maihoz hasonló, A4-es (21X30 cm) méretben jelent meg ifj. Bordás István szerkesztésében. 1934-től Igazság és Szeretet címre váltott, amit ugyancsak Bordás szerkesztett. 1938-tól ismét a régi nevén jelent meg Dr. Bíró László szerkesztésében. 1940-ben a baptista ifjúság adta ki, formátumot is váltott (22X26 cm-re), a szerkesztő Bokor Barnabás volt. 1944-'46-ban szünetelt a lap, '47-től az Erdélyi Magyar Baptista Konvenció negyedévi körleveleként, '48-tól '90-ig egyáltalán nem jelent meg.

alább négy területén tett jelentős szolgálatot. Gondoljunk csak bele, mit jelentett egy rendszeresen megjelenő lap abban a korszakban, amikor sem telefon, sem Internet nem tette egymás számára elérhetővé a testvéreket! A kalotaszegiek örömről, gondjairól például Arad és Temesvár nem blogokon, hanem a Szeretet lapon keresztül értesült – és fordítva.

Olvasva a híradásokat, beszámolókat városi és kicsiny falusi gyüle-

A baptisták könyvnyomdája

Az 1920-ban Nagyszalontán megalakult Romániai Magyar Baptista Szövetség első sajtóterméke a SZERETET, ami 1921. november 15-én Nagyváradon jelent meg. S alig két év elteltével, 1923. március 15-én a lap már a baptisták saját könyvnyomdájából indult el az olvasókhoz. Mi is történt ezekben a hónapokban?

Közel egy évig, 1922. augusztusáig, lapunk a Béres Károly vezette nyomda terméke volt, majd szeptember 15-től már a Mercur nyomdához mentek át testvéreink. Tekintettel a nyomtatványok gyenge minőségére, még 1922 őszén felmerült egy saját nyomda vásárlásának gondolata. Azonban a véglegesítés még váratott magára, mivel több ajánlat is volt. Végül a Teleky utca 11. szám alatti Mercur nyomdára esett a választás, amit 1923. március elején meg is vásároltak.

A Szeretet márciusi száma már a baptista tulajdonban lévő Mercur nyomdában készült el. Ezt az eseményt Darabont Gyula testvér, a lap felelős kiadója így öröközte meg az 1923. március 15-i lapszámban: „Hálatelt indulattal jelentjük, mi szerint lapjaink már a mi nyomdánkban készültek el. Isten oly jó volt, hogy annak megszerzésére segített. Igaz, hogy még nagy összeggel maradtunk adósok, de bízva Istenünkben és a testvérek áldozatkészségében, reméljük, hogy rövidesen adósság mentesek leszünk.”

A vásárlás után megkezdődött a korszerűsítés. A Szövetség vezetősége ifj. Vass Sándor nyomdász tesvért bízta meg a munkálatok kivitelezé-

sével s a nyomda vezetésével, aki örömmel tett eleget a megbízásnak.

1923. szeptember 15-től névváltozás történik. Az addigi Mercur nyomda „A Baptisták könyvnyomdája” néven válik ismertté, nemcsak baptista körökben, hanem néhány év múlva városi viszonylatban is jelentős helyet foglalva el.

Közösségünk nagy örömmel fogadta irodalmi termékeink széles körben való elterjedését, nem kevésbé a nyomdavasárlás gondolatát is, s mind gyülekezeteink, mind magánszemélyek jelentős anyagi támogatásról biztosították a vezetőséget.

Az üzem munkaközösségének legfőbb célja az volt, hogy nyomtatványaik minél szebb és jobb kivitelezésben jelenjenek meg. Termékeik között ott találjuk mindenek előtt a kéthetenként megjelenő SZERETET lapot, annak mellékletét, az ÉBRESZTŐT, a VASÁRNAPI TANÍTÓT, mely a vasárnapi iskolai tanítók részére áldásos eszköz volt, különböző könyvek, szórólapok, verseskötetek, meghívók, énekeskönyvek, az évente megjelenő bibliaolvasó vezérfonal, könyvnaplárók, majd

A „Mercur könyvnyomdai műintézet” Teleky utca 11. szám alatt (ma Városháza utca).

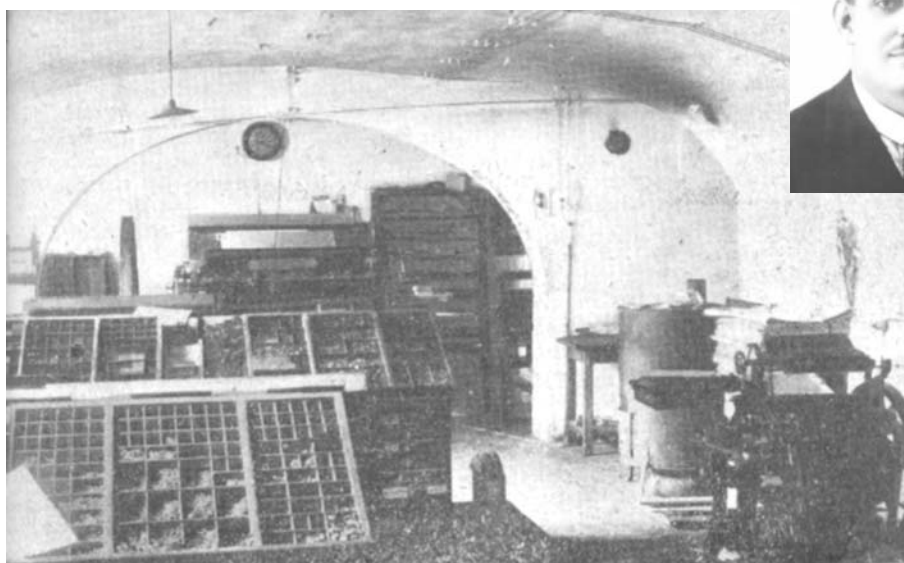
1928-tól az EVANGÉLIUMI KARÉNEKEK kottás változatának nyomtatására is sor került. A kottás énekeskönyvek szakmai előkészítésénél érdemleges munkát végeztek Kőrössy Béla és Tóth Dániel testvér. Írásos visszaemlékezés nincs ugyan, de korabeli kiadványokból megtudtuk, hogy 1927 nyarán (július 1-i szám szerint) a nyomda ismét visszavette a Mercur nevet.

Az 1930-as évek gazdasági gondjai baptista közösségünk életére is súlyos következményekkel nehezettek. Az utóbbi évtizedben elért pozitív eredmények (nyomda vásárlás, menház építés, imaházak építése) hanyatlásnak indultak olyannyira, hogy 1932-ben elődeink a nyomda eladására kényszerültek. Kilenc év virágzó tevékenység után a baptisták nyomdája megszűnt létezni. Irodalmi termékeink, kiadványaink nyomtatása más, magánnyomdában folytatódott.

Közel kilencven évvel ezelőtt úttörőink hálát adtak a kicsiny kezdetért. Most, napjaink baptistái, főhajtással emlékezünk elődeink áldozatára, munkájára. S örömmel emeljük a hálaadás poharát Istenünk trónusa elé azokért, akik – rövid időre bár – de hozzájárultak a baptisták könyvnyomdájának működéséhez.

ANTAL FERENC

Ahol a Szeretet készült: balról a szedőállványok, jobbról és elől a három nyomógép (1926). Vass Sándor (fenti kép) a nagyváradi gyűl. vezetőségében is szolgált egészen idős koráig.

A SZERETET SOHA EL NEM FOGY!

(Folytatás a címloldalról)

A legtöbbben mindhárom lapot – a *Szeretetet*, *Az Igazság tanulját* és az *Üdv Üzenetét* – megrendelték, de nem csupán maguknak, hanem szomszédaiknak, ismerőseiknek, munkatársaiknak is. A lapok közül a *Szeretet* volt az egyetlen, amely kimondottan missziós célokat is szolgált. *Ébresztő* című, ingyenes melléklete 1922-től kezdődően 8-10.000 példányban hagyta el a nyomdát – ez évente több mint százezer példányt jelent! A négy oldalas kiadvány 1933-ig minden hónapban megjelent, s vitte az evangélium örömeit a baptista közösség keretein kívülre is. Voltak buzgó testvérek, akik házról-házra járva terjesztették az *Ébresztő* által is a megtérésre serkentő ígét.

Negyedsorban a Szeretet a „hívó irodalmat” képviselte. Közlési lehetőséget adott tehetségesebb tollforgatóinknak, újabb és újabb verseket adott a szavalni szerető kezébe.

A lap egyik célkitűzése az volt, hogy „egyházi irodalmunk versenyképes és elég erős lehessen azon irodalmakkal szemben – írta Papp Károly a *Bemutakozóban* – melyek által sokan téveszmék magját hintik szét több helyen...”.

Kiadványainkat összességében nézve megállapíthatjuk, hogy ha például Molnár Károly vagy ifj. Bordás István csatlakozott volna az amúgy minden igazi tehetség felé nyitott helikoni irodalmi munkaközösséghez, a versek minőségét illetően többre is lehetett volna jutni, és kiterjedtebbé válhatott volna szépirodalmi alkotómunkánk hatása.

Megszűntek a lapok

Amikor Észak-Erdély 1940 őszen visszakerült az Anyaországhoz, megszűntek a lapok. Helyettük a budapesti Békehiρνököt hozta a posta. Igaz, erdélyi vonatkozású írások is megjelentek benne, hiszen Bokor Barnabással kibővült szerkesztőségi és szerzői gárdája, de megszokott lapjaink nagyon hiányoztak.

A háború utáni változások beálltával történtek ugyan kísérletek újraindításukra, de helyreállítani a régi rendet már nem lehetett. A kommunizmus uralomra jutása idején a magyar körzeteket feloszlatták, és beolvastották a román körzetekbe, megkezdődött az üldözések, az ateizmus nyílt és erőszakos hirdetésének korszaka.

De nem szűnt meg a szeretet az átadott életű hívók szívében a közösség, a misszió, a betiltott lap iránt! Előkerült egy-egy szakadozott Szeretet-lap a fiók mélyéről, egy-egy bekötött évfolyam a padlásról, és világított, vigasztalt, táplált, reményt adott, mert tiszta ige volt benne. Évtizedeken át ezeket a lapokat olvasták, s adták át titokban gyermekeiknek a hívó szülők.

Újra szabadon

1989 végén, 1990 elején „olyanok voltunk, mint az álmodók”. A szinte hihetetlennek tűnő változások, reformok, a ránk szakadt szabadság látványos forogtatásban sok minden történt, ami történelemkönyvek szinte izzó lapjaira került. Nekünk, erdélyi baptistáknak, akik emlékezünk ezekre az időkre, szívünkbe van írva: „*hatalmasan cselekedett velünk az Úr!*”.

A Szövetség 1990. február 3-án megtartott alakuló közgyűlésén élénk mozgás támadt a kolozsvári imaház padsoraiban. Vajon miféle suhogó, szürke lapok járnak kézről-kézre? Volt, aki könnybe lábadt szemmel betűzte a fejlécet: *SZERETET* – „*Újra szabadon szólhatunk!*”

S azóta hónapról-hónapra eljut hozzánk a már megszokott, kiszínesedett lap. Nem tudja már helyettesíteni a telefont; nem tud, és nem is akar blogokkal, gyűlekezeti honlapokkal versenyre kelni.

Messziről jön, kilencven év távlatából, és létevel is csak egyet hajtogat folyton: „*A szeretet soha el nem fogy!*”

Legyünk hálásak érte, támogassuk, és nagyon becsüljük meg!

KISS LEHEL

Darabont Gyula (Nagyvárad) és Szabó Sándor (Székelyhíd). Kezdetben Darabont Gyula (balról), volt a lap kiadói megbízott, a felelős szerkesztő Szabó Sándor.

A lap negyedik évében járt, amikor fényképekkel mutatta be a munkatársakat (balról jobbra): Papp Károly, Körössy Béla, Varga Árpád.

A fent nevezett időben a lap munkatársai voltak: Vass Sándor (nyomdász), Molnár Károly és ifj. Bordás István.

Házastársak konferenciája Szalárdon

Varga György és felesége Anikó, a magyarországi baptista egyház családterápiával foglalkozó előadói szolgáltak körünkben július 9-10-én. A Házastársak konferenciája foly-

tatása volt az elmúlt év nyarán a bihari magyar baptista gyülekezetben megtartott ilyen jellegű találkozónak.

Konferenciánk kezdekor Nagy István helybeli lelkipászor a Zsolt 133:1-gyel buzdított imára. Az első előadásban Varga György szólt a házasság bibliai modelljéről, a férfi és a nő szerepéről, mint akik Isten képmásának hordozói. A szünet után testvéreink beszéltek a házastársi kapcsolatról, egymás befogadásáról és a köztük levő helyes kommunikációról, majd a résztvevők által feltett kérdésekre válaszoltak.

A vasárnap délelőtti ünnepi istentiszteleten Varga György lp. a Mk 12:28-30, és a Jn 13:34 alapján mutatta be – Krisztus és az egyház kapcsolatával – Istennek irántunk való szeretetét, amelynek ki kell ábrázolódnia a

keresztyén házasságban. Délután előadó testvéreink arról beszéltek, hogy gyermekeinket fogadjuk Istentől kapott áldásként, valamint, hogy ajándékba kapjuk őket az Úrtól egy időre. Felvázolták a gyermeknevelés három szakaszát: az első hat évben meg kell tanulniuk az engedelmességet és a tiszteletet, a következő hat évben – 12 éves korig – megérteni a helyes kapcsolatok megélését az Úrral és környezetükkel, az ezt követő időszakban pedig azt, hogy önálló döntéseket hozzanak.

Az alkalmak áldott Megváltónk és a Szalárd környékén található gyülekezetekből összegyűlt nagy számú résztvevő jelenlétében zajlottak. Az Úr legyen ezért a hála és dicsőség!

KELEMEN SÁNDOR TOMI, Szalárd

„Az az ember, aki tud szeretni, vállalja a szenvedést is”

Augusztus utolsó vasárnapjának délutánján Nagyváradon, a Belvárosi gyülekezetben zárult a Kvint zenei turnéja. Áldott alkalomra gyűltek össze nemcsak a gyülekezeti tagok, hanem a környező gyülekezetekből, falvakból érkezett látogatók is.

Az egyhetes turné utolsó állomására (Brassó, Torda, Perecsen, Zilah, Szatmár, Arad II után) Deák

Zsolt, az EMABISZ vezetője kísérte el az ötfős csapatot. Elmondásuk szerint a turné vezérgondolata a Mérfetetlen szeretet volt. Erről a szeretetről, s a szerető Istenről szóltak az énekek az evangélizáló esten is: *Mérfetetlen szeretet; A bűnöm átka várt; Építsd a sziklára a házaodat; Tudom jól, hogy vár a hazám; Nagy Király. Dicsérjétek az Úrnak nevét;*

Vesd le rabruhád – hangzottak a felhívások. Az örömteli éneklésbe alkalmanként bekapcsolódott az egész gyülekezet. Felemelő volt hallani és énekelni a közös meggyőződést, hogy „Nincsen ennél drágább hír e földön: Jézus Krisztus bűnöst üdvözít.”

Zsolt szolgálatát a Tékozló fiú c. ének készítette elő. Lelkipászor testvérünk az 1 János 4: 7-12 alapján beszélt Isten mérfetetlen szeretetéről. Isten, a Szeretet, vár, elhív, majd – ha engedjük, – kiforrálja bennünk az Ő szeretetét. Szólt az evangélium azoknak is, akik még nem ismerik ezt a szeretetet, de azoknak is, akik már évek óta, nap, mint nap tapasztalják Őt. A *Mindig csendben szól hozzád az Úr* c. ének közben magunkba tekinthettünk: mennyire hordozzuk magunkon az Isten szeretetét; mi az, amit készek vagyunk felvállalni Érte és embertársainkért?

A Kvint még utolsó énekében is hívott, hogy velük együtt szeretetben járjunk, míg mindent hátrahagyva a Mennybe érkezünk (*Jöjj velünk!*). A gyülekezet válasza a *Jézusomat követem* c. záróéneken hangzott el.

Adja Isten, hogy ne csak üres szavakat énekeljünk, hanem egész életünk hiteles bizonyágtevés legyen a Szeretetről!

MELEG ADINA, Nagyvárad

A képen láthatók (balról jobbra): Vincze-Anok Csaba, Patka Sándor-Krisztián, Vranai Dániel, Domokos Efraim és Vaias Tihamér

„Együtt Krisztussal”

Mély hálával a szívünkben emlékezünk augusztus 6-7-re, amikor Isten kegyelméből megtarthattuk a Násdasdi Baptisták I. Találkozóját. Közel 400-an gyűltünk össze – nyolc országból és Erdély nyolc megyéjéből – nap-sütéses, kellemes időben.

A szervezők augusztus 5-én, péntek délután még az utolsó előkészületeket végezték, de a vendégek, a helybeli idősekkel megtartották első imaórájukat. Szombat reggel fél 10-kor az imaház előtt megszólalt a fúvószenekar, jelezve, hogy rendhagyó események várhatók Hadad-násdasdon. Az imaházunk falán plakát hirdette a találkozó mottóját: „Együtt Krisztussal”, amelyhez négy témát kapcsolnak vezető testvéreink.

Tíz órára zsúfolásig megtelt az imaház, sokan az udvaron hallgatták Módi Miklós ügykezelő lelkipásztor (Szilágyszentkirály) kezdő imáját és az ünnepi programra vonatkozó eligazító beszédét. Felhívására sorra álltak fel a hazatért testvéreink és egymást követve mondták el, hogy mit tett velük az Úr, megosztották egykori nádasdi élményeiket is. Igét Fekete Csaba testvér, gyülekezetünk volt lelkipásztora hirdetett (1Kor 1:1-9), „Együtt Krisztussal a múltban” címmel. Ezt követően a zenekar kíséretével végigvonultunk a falun, az imaházról a főútig, így nemcsak mi bennünk vált még teljesebbé az összetartozás, hanem ezt mások is megláthatták.

Az ebéd és a szabadtéri programok színhelye a faluhoz közel lévő Diós-nevű dombon folyt le, nagyon hálásak

vagyunk Istennek, hogy megajándékozta a gyülekezetet ezzel a 2,5 hektáros táborhellyel. Ebben a csodálatos természeti környezetben folytak le a szabadtéri programok: beszélgetések, ismerkedések, sporttevékenység, a fúvósszolgálatok.

A délutáni istentiszteleten Balog Ferenc hadadi lelkipásztor „Együtt Krisztussal a jelenben” címmel hirdetett igét. Felszólalások, biznyságtételek sorozata következett. Többen

is remegő hangon és könnyes szemmel idézték fel a Násdasdon töltött éveiket, kiemelve a vasárnapi iskolában tanultakat, amelyeknek drága szép üzenete máig elkísérte őket.

Vacsorával és tábortűzzel zártuk a találkozó első napját. Felejthetetlen marad a tábortűz körüli éneklés, a fúvószenekar játéka és a beszélgetések.

Vasárnap reggel ismét a fúvószenekar hívogatott a találkozóra. Az imaházat biznyságtételek és csoportos szolgálatok követték: a „szerelem himnuszát” Balogné Szabó Olga, Szabó Feri, Szabó Barnabás és Szabó Sámuel mondta el, énekszólót Gergely Noémi adott elő, csoportos énekszolgálatot aradi testvéreinktől hallottunk és tangóharmónikás énekszólót Balla Árontól, közben a helyi gyülekezet énekkara dicsőítette az Urat Kaszta Róbert és Vincze Miklós vezényleésével. „Együtt Krisztussal a jövőben” Siegel György (Trossingen, Németo.) egykori hadad-körzeti lelkipásztor hirdetett igét a Mt 28:18-20 alapján. A délelőtti alkalmunkat az új imaház építésére szánt gyűjtéssel zártuk. Az ebédet vasárnap is a Diós-táborban fogyasztottuk el, amit kötetlen programok követték.

A befejező istentiszteleten, továbbra is kint a szabadban, közös éneklések és élő biznyságtételek hangzottak el, majd Módi Miklós lp. hirdetett az igét: „Együtt Krisztussal a misszióban” címmel (Mt 28:16-20).

Mély hála van szívünkben Isten iránt, hogy az ünnepélyen tapasztalhattuk jelenlétét, gondviselését. Hisszük, hogy életünk további részét is folytathatjuk „együtt Krisztussal”.

VINCZE NOÉMI RUTH, Hadad-násdasd
(Részleteket felhasználunk Kaszta István nagybányai olvasónk leveléből – szerk. megj.)

BEMERÍTÉSEK

Kraszna – Bemerítési ünnepélyünk szeptember 11-én volt. Az áhítaton Jankó György (Sepsibükszád), Tóth Róbert (Varsolc) és Petkes Lőrinc (Kraszna) buzdított imára. Az igehirdetés szolgálatát Budai Lajos zilahi lp. végezte, délelőtt az ApCsel 2,22-41, délután a Jn 15,5-8 igék alapján. Igei üzenettel szolgáltak még Nagy Kasza Lőrinc szatmári előljáró és Budai Evódia testvérnő. A bemerítést Kiss Zoltán helyi lp. végezte, kézrátétellel Budai Lajos és Kiss Zoltán lelkipásztorok, Jankó György, id. Bódizs Sándor és ifj. Dimény Miklós diakónusok imádkoztak. A fehér ruhások közül nyolcan a krasznai, és egy a rátoni gyülekezet tagja lett. Felemelő volt hallani a bizonyágtételüket. Istenünk áldása és megtartó kegyelme kísérje az új tagokat. A képen láthatók balról jobbra, első sor: Sütő Ruth, Szabó Melánia, Dimény Leonóra, Püsök Bernadett és Jakó Ilonka; második sor: Szabó Tibor, Tóth Szabolcs, Dimény Jonatán és Bódizs Ervin; a 3 sorban: Kiss Zoltán, Budai Lajos és Dimény Miklós. (ifj. Bódizs Sándor)

Sarmaság – Szeptember 25-én örömmünnepre gyűlt körzetünk testvérisége. Négy fehér ruhás pecsételte meg Jézus Krisztusban való hitét a bemerítésben. Varga Zoltán és felesége Gizike a tavaszi evangélizáción ismerte fel elveszett állapotát és az Úr Jézusban Megváltóját, aki új élettel ajándékozta meg őket. Örvendezve szolgálják az Urat két gyermekükkel együtt. Lukács Gyula Szilágylompérről a világban nem találta meg azt, amit keresett, de találkozott Istennel, „aki megáldott minket mennyei világának minden lelki áldásával a Krisztusban” (Ef 1:3). Demjén Csabát Szilágylompérről hívta el az Úr, a régi

kötélékekből megszabadult, és most Krisztus igájában akarja követni Megváltóját. Az áhítaton Kiss Ottó Károly hétfalui lelkipásztor a 2Tim 2:4-6 alapján buzdított imára: „Miért, hogyan és meddig futunk a hit versenypályáján?!”. A Lk 7:36-50-ből igei üzenetet adott át Kőszegi Dániel, a Keresztyén Cigánymissziós Alapítvány alapítója, kézrátétellel Kiss Ottó és Péter István lelkipásztorok imádkoztak. (P. I.)

Kolozsvár – Hat személy tett bizonyágot megtéréséről és az Úr Jézus Krisztusban vetett hitéről, aminek alapján újszövetségi bemerítésben részesültek július 24-én a kolozsvári magyar baptista gyülekezetben. A délelőtti istentiszteleten dr. Simon József, a nagyváradi 1-es számú baptista gyülekezet lelkipásztora, szövetségünk elnöke hirdetett ígét, az alámerítést Bálint Pál lelkipásztor végezte. A fényképen láthatók balról jobbra: Bálint Pál, Fekete Levente, Vajas Tihamér, Kenderesi József, Pásztor Éva, Várdai Gabriella, Papp Annamária és dr. Simon József. A délutáni alkalommal evangélizáló istentiszteletet tartottunk, ahol szintén a vendég lelkipásztor szolgált. Urunk áldását kívánjuk az új tagok számára! (B.P.)

Kraszna – Örömnöpe volt augusztus 28-a délutánján a krasznai baptistáknak, amikor a cigány gyülekezetben népes tömeg előtt négy személy vallotta meg hitét a bemeítésben. Ezt az alkalmat már az új imaház leöntött alapjain a szabadban tarthattuk. A fehér ruhások bizonysgáttétele után Papp László székelyhídi lp. a Jel 7, 9-17 alapján hirdette Isten ígét. A bemeítést Kiss Zoltán helyi lp. végezte. A fehér ruhások áttöltése alatt Dimény Miklós gyülekezeti vén szolt az ígéből. A kéztátétnél az említett testvérekkel együtt id. Bódizs Sándor diakónus is imádkozott az új tagokért. Örömnöket fokozta a nemrég megalakult cigány ének- kar és a magyar gyülekezet fúvóskarának lelkes szolgálata. Kívánjuk, hogy testvéreink legyenek hűségesek minden körülmények között az Úrhoz, aki meg tudja tartani őket az ő kegyelmében. A fehér ruhások balról jobbra: Varga Andrea, Budai Imola, Budai Adina és Csengettyűs Zoltán. *(K. Z.)*

Félegyháza – Isten kegyelméből bemeítést tarthattunk július 17-én Biharfélegyházán, ahol a tavaly alakult roma gyülekezetben újabb három személy pecsételte meg az Úr Jézusba vetett hitét. Az ünnepi alkalmat megelőzte egy evangelizáló hét, aminek gyümölcseként újabb döntések is születtek. A bemeítési istentiszteleten Kőszegi Dániel testvér az Ézs 60,1-5 alapján kiemelte, hogy a cigány néphez is elérkezett Isten világossága, amit meg kell ragadniuk, hogy elhagyják a bűnös életet, és megtérve Isten dicsőségére éljenek. Énekenével a nagyváradi cigány gyülekezet együttese szolgált. A bemeítést

Fazakas György lelkipásztor végezte. Isten áldja meg az új tagokat növekvő és kitartó hittel, a munkatársakat, Balogh Sándor és Juhász Sándor testvéreket pedig sok bölcsességgel és türelemmel! *(F.Gy.)*

Szilágysomlyó – Örömmel közöljük mindenkivel, hogy július 31-én a szilágysomlyói magyar baptista imaházban bemeítési ünnepünk volt. Isten ígét Fogarasi Dezső testvér hirdette, a bemeítést pedig a helybeli lelkipásztor, Szekrényes Pál végezte. Ezzel a bemeítéssel, amikor 10 cigány testvér kötött szövetséget az Úrral, a cigány gyülekezet taglétszáma 15-ről 25-re emelkedett. A fehér ruhások a képen balról jobbra a következők: Danó Augusztin Zsolt és felesége Danó Ibolya, Varga (Szűcs) Erika és testvére Szűcs Annamária, Lázár Bobby, Varga Emese és testvére Varga Linda, Szűcs Enikő, Banna Erika és férje Banna Ferenc. Az Úr, aki megváltotta őket, tartsa is meg az ő kegyelmében az örök üdvösségre. *(Szekrényes Pál)*

Fotó: Sz.

Az ősz érkezével egy régi vers sorai foglalkoztattak:

*„Minden elmulandó, ami földi,
Tört virágot a szél messze söpri.
Örömlünket búra látjuk válni,
Akit szerettünk, attól el kell válni,
Uram te megmaradsz!”*

Ezen tűnődve elmélkedtem, mely dolgok örök érvényűek és melyek tartanak csak ideig-óráig? Nagy igazságot fogalmazott meg a vers írója: minden, ami a földi léthez tartozik, amelyeket látunk, érzékelünk, maga az egész világ elmúlik, az elemek megégnék, mert ezt a világot Isten tűznek tartja fenn. Mi emberek szeretjük a maradandó értékeket, a folytonosságot, vágyunk tartós dolgokat alkotni. Olykor sikerül keresni először Isten országát, máskor pedig szégyenkezve, kudarc-élménnyel látjuk, hogy nagyon leköt, maga alá tipor a földi gondok özöne.

A Biblia tudomásunkra hozza, hogy nincs itt maradandó városunk, mi csak jövevények, átutazók vagyunk e földön. De van egy dicsőséges ország, amit Isten az őt szeretőknek készített. „De új eget és új földet várunk az ő ígérete szerint, a melyekben igazság lakozik.” (2 Pt 3:13).

Az ősz beköszönése, a hűvös reggelek, a lehulló falevelek újra és újra emlékeztetnek, hogy egyszer földi életünk is hasonlóan véget ér. Ösztönszerűen tevődnek fel bennünk kérdések: ennyi lenne az élet? Ha a kiszabott évek letelnek, nekem is távoznom kell? És ha igen, vajon hová? Van-e élet a síron túl is?

Isten Ádámot saját képére és hasonlatosságára jónak, tökéletesnek teremtette, szabad akaratral felruház-

va. Az engedetlenség, bűnbeesés következtében, a bűn átkaként jelent meg a halál, ami aztán az egész emberiségre kihatott. Tehát az elmúlás, meghalás mindenkit érint, naponta szembe találjuk magunkat e ténnyel.

Novemberben világszerte megemlékeznek az emberek elhunyt szeretteikről. Csupán a megemlékezéssel nem lenne baj, de a bibliára nem alapozható hiedelemmel annál inkább. Például a „halottakra emlékezünk” címszó alatt az interneten ilyesmi olvasható: „November elsejét szenteli az egyház a halottak tiszteletére. Az egész magyar nyelvterületen szokás ilyenkor a sírok megtisztítása, virággal díszítése, valamint halottaink lelki üdvéért gyertyát gyújtani. Néphitünk szerint ilyenkor hazalátogatnak a halottaink. Például nagyon sok helyen annyi gyertyát szoktak gyújtani, ahány halottja van a családnak.”

Elszomorító, mennyire földre vannak tájékoztatva az emberek a lelkük üdvössége, az örökkévalósággal kapcsolatban. A „gazdag és Lázár” történetéből, az Ábrahám szavaiból világosan kiderül, a halál után nincs változtatási opció: „akik akarnának innét tihozzátok általmenni, nem mehetnek, sem azok onnét hozzánk át nem jöhetnek” (Lk 16:26/b). Nincs átjáró a mennyország és a pokol között!

Gyerekkoromban én is csodáltam a sok kis sziporkázó fényt szülőfalum temetőjében és kérdeztem szüleimet: Mi miért nem megyünk világítani? A válasz egyszerű. Isten elküldte az ő fiát, Jézus Krisztust, aki által minden ember üdvözülhet, aki hisz ő benne. Valaki elfogadja e felkínált kegyelmet, az örökélet bizonyosságával a szívé-

ben távozik a földi létből. Vagyis a felkészülés ideje a túlvilágra, az ember életében most van. A halál után már késő közbenjárni mások lelki üdvéért. Ki mit vet az életben, azt fogja learatni. „Mert nékiünk, mindnyájunknak meg kell jelennünk a Krisztus ítélőszéke előtt, hogy kiki megjutalmazassék a szerint, a miket e testben cselekedett, vagy jót, vagy gonoszt.” (2Kor 5:10)

A megjutalmazás, vagy az örök kárhozzát vár ránk. Egy másik ige szintén bátorít minket: „Nem akarom továbbá, atyámfiak, hogy tudatlanságban legyetek azok felől, a kik elaludtak, hogy ne bánkodjatok, mint a többiek, a kiknek nincsen reménységük.” (1Thessz 4:13). Ha rendeztük bűneinket Istennel, kértük az ő bocsánatát, megbántuk és elhagytuk azokat, többé nincs okunk az aggodásra, bánkodásra, mert nem cipeljük magunkkal a bűnterhet, hanem szabadon, szívünkben élő reménységgel élhetünk.

„Ne gyűjtsetek magatoknak kincseket a földön, hol a rozsda és a moly megemészti, és a hol a tolvajok kiásásák és ellopják. Hanem gyűjtsetek magatoknak kincseket mennyben, a hol sem a rozsda, sem a moly meg nem emészti, és a hol a tolvajok ki nem ássák, sem el nem lopják.” (Mt 6:19,20). Milyen kincsek gyűjtésére állítottuk be az életünket: mulandókra vagy maradandókra?

Bárcsak tudnánk egy rövid pillantást vetni életünk eddig eltelt szakaszára! Ha kell változtatnunk, tegyük meg. Kezdjünk tudatosan örök érvényű kincseket gyűjteni, jól kihasználni a még rendelkezésünkre álló kegyelmi időt!

SIMON ANDRÁS *lp.*, Arad-Belváros

EBAPTIFON KÖZLEMÉNY

Szövetségünk által létrehozott telefonos csoport adminisztrálásával Kovács Ágnes van megbízva, aki elküldi a számlákat és más információkat a gyülekezeti csoportfelelősöknek és továbbítja a felhasználók kéréseit, panaszait a távközlési cég felé. A testvérnő telefonon elérhető munkanapokon 10-18 óra között. Emailt vagy smst ezeken az időpontokon kívül is lehet küldeni. Az ebaptifon iroda emailcíme: ebaptifon@gmail.com, telefonszáma: 0735500010. Az irodával lehetőleg emailben vegyék fel a kapcsolatot, mert azok segítségével minden kérést és panaszt nyomon lehet követni és az esetleges félreértéseket tisztázni. A távközlési céggel is emailen kell tartani a kapcsolatot. Akik mégis szívesebben telefonálnak, azok a fentebb említett időpontban tegyék.

A gyülekezeti csoportfelelősök rendszeresen informálva vannak az ebaptifonnal kapcsolatos kérdésekről. Tanácsos először őket megkérdezni, ha valakinek különleges kérdése van. Új tagok felvételét, a telefonok garanciális javítását és a roaming szolgáltatás állandó bekapcsolását csak rajtuk keresztül lehet kérni. Korlátolt roaming (1 héttől 3 hónapig) bekapcsolást a felhasználó is kérheti emailben vagy telefonon, de tegye meg legalább egy nappal az utazása előtt, hogy mire utazik a szolgáltatás legyen bekapcsolva. Aki hétvégén utazik el az kérje a roamingot legkésőbb pénteken 15 óráig.

Mivel a távközlési cég dolgozói szombaton és vasárnap nem dolgoznak, ezért nem lehet ebaptifonos ügyeket intézni ezeken a napokon. A hétvégén ellopott, vagy elvesztett telefonokat le lehet állítani (bloccare) a *228-as számon. Ugyanitt lehet PUK kódot is kérni ha erre szükség van. A leállított számokról értesíteni kell az ebaptifon felelőst, hogy a felhasználónak új SIM kártyát küldjön vagy feloldassa a számot.

Lelkipásztor-beiktatás az Arad II-ben

Szeptember 11-e emlékezetes nap marad az Arad-kisszentmihályi gyülekezet életében: hosszabb szünet után lelkipásztor beiktatásra került sor. Vasárnap délelőtt 10 órára teljesen megtelt az imaház. Az áhítatot két lelkipásztor testvér vezette: Simon András az Arad-belvárosi gyülekezetből és János Levente a feketegyarmati körzetből, a Zsolt 135:1-5 alapján „*Dicsérjétek az Urat, mert jó az Úr*” felhívással buzdítottak imára.

A számos helyről egybegyűlt vendégeket ügyintéző lelkipásztorunk, Katona János testvér köszöntötte. Az istentisztelet keretében Papp Dezső, a biharpüspöki körzet lelkipásztor hirdette az ígét a Jn 21:15-23-ra alapozva Jézusnak Péterhez intézett parancsára téve a hangsúlyt: „*legeltesd az én bárányaimat*”.

Ezt követően a beiktatandó lelkipásztor,

Sallai Jakab, ismertette életpályáját. 1975-ben született a szilágysági Nagyaluban egy hívő családba, és egy ugyancsak jó példát, jó irányt mutató gyülekezetbe. 14 éves korában tért meg, három évvel később pedig az Ézs 43,44,45 részek olvasását követően érezte azt, hogy az Úr szolgálatában van a helye. Beiratkozott a kolozsvári Baptista Teológiára, melyet 2000-ben sikeresen be is fejezett. Még abban az évben a Maros megyei Nyárádmagyarosra költözött családjával, ahol több mint 10 évet szolgált.

A beiktatás keretében lelkipásztorunkért imádkozott: Kovács Gyula lp., missziókerületi elnök, Papp Dezső lp., Varga Géza gyülekezeti elöljáró, Tótos János ny. lp., Fazakas György diószegi lelkipásztor.

A köszöntések sorában először a nagyváradi missziókerület elnöke

szólt, majd a két egykori teológiai évfolyamtárs Szabó András értarcsai és Fazakas György diószegi lelkipásztor. Köszöntőt mondott Bognár Levente alpolgármester, Balta János a helyi újság szerkesztője, Nagy Géza temesvári gyülekezeti vén, Kiskőrösről Deák János mint gyülekezetünk egykori tagja, a szerbiai Vojlovicáról Kovács Lajos testvér és az őt elkísérő énekcsoporthoz. Az angalkúti gyülekezet részéről Tóth Áron tv., a búcsúzó nyárádmagyarosi gyülekezet nevében Kádár János szólt, gyülekezetünkben Illyés Lajos elöljáró. Közben énekkari és fúvószenekari szolgálatok dicsőítették az Urat. A délelőtti istentisztelet közös ebéd követte. Délutáni együtt-létünkön folytatódtak a köszöntések, amikből a helyi ifjúság szolgálata sem maradt ki.

DUBOVÁN LÁSZLÓ

Országos roma női konferencia Ákoson

Több mint kétszázötven nő részvételével volt megtartva szeptember 17-én a roma nemzetiségű nők VIII. országos konferenciája Ákoson. Tizenhat helységből érkeztek nők.

A konferencia témája: „*Akiket a Fiú megszabadít, azok valósággal szabadok lesznek*” (Jn 8:36). A programot Vékás Erzsébet vezette.

Bálint Ibolya, a Nőszövetség elnöke emlékeztetett, hogy amíg Izráel életében a szabadság ára egy bárány vére volt, addig a mi szabadságunk ára Isten bárányának a vére.

A konferencia különlegessége volt, hogy részt vett rajta a Németországi Baptista Nőszövetség elnöke, Elisabeth Kapsreiter és alelnöke, Gisela Bullermann, akiket elkísértek férjeik, Ludwic és Karl Friedrich. Németországi nőtestvéreink 2003 óta a fő támogatói ezeknek a rendezvényeknek.

Dél előtt Gisela Bullermann szolgált. Jézusnak a hamis bíróról és az igazságszolgáltatást követelő özvegy-

asszonyról szóló példázatából tanított (Lk 18:1-8). Az asszony, aki védelem nélküli, gyámoltalan volt, bár nem tudta lefizetni a bírót, de bátor volt, és meg volt győződve arról, hogy igaza van. Ezért kitartóan ment a bíróhoz igazát keresni. Végül a bíró, hogy megszabaduljon tőle, teljesíti kérését. Ez az özvegyasszony példakép lehet számunkra. Legyünk mi is kitartók az imádkozásban. Bár nincs arra ígéretünk, hogy Isten minden kérésünket teljesít, de Jézus azt ígérte, hogy Isten igazságot szolgáltat nekünk.

Az ebédet a szatmárnémeti testvérek készítették el és osztották szét az imaház udvarán.

Délután nyílt beszélgetés folyt Borzási Márta és Vékás Erzsike vezetésével. Papp Erzsike és Kiss Jutka egy tanulságos jelenetet adott elő. Több bizonyosságtétel is elhangzott olyan testvérnők részéről, akiket Jézus nagy mélységből szabadított meg.

Elisabeth Kapsreiter azzal a kife-

lentéssel vezette be délutáni szolgálatát, hogy a Krisztusi szabadságról a mennyben már nem fogunk beszélni. Azok számára, akiket a Fiú valóban megszabadított, már most nyitva van a menny. Az ApCsel 6:8-15 versei alapján Istvánról, az első vértanúról szólt, aki bár lehet, hogy meg volt kötözve, fogva volt tartva, de valójában szabad volt. A szívében lévő örömet az ellenség sem tudta elvenni, ragyogott az arca, mert látta a megnyílt eget, és az ott látottakról úgy beszélt, mint akinek már ismerős volt a kép. Vádlóinak, bántalmazóinak bölcsen válaszolt.

Roma nőtestvéreink arcán is látható volt a szabadság feletti öröm, amit Jézustól kaptak. Német vendégeink szívét is nagy öröm töltötte el, hogy nem volt hiábavaló az eddigi anyagi támogatásuk. Ígérték, hogy amíg lehetőségük lesz, továbbra is gondolnak a hátrányos helyzetű roma nőtestvéreinkre. **SZILÁGYI BORBÁLA**

CIGÁNYMISSZIÓS KONFERENCIA

A cigánymisszióban részt vállaló lelkipásztorok és lelkipunkások számára rendeztek kétnapos konferenciát október 10-11-én egy Margitta melletti holland farmon. A vendéglátó holland testvérek igen nagy szeretettel adtak helyet ennek a rendezvénynek. A KCA szervezésében megtartott alkalmakon beszámolók hangzottak el a munkások tolmácsolásában a közelmúlt eseményeiről, melyek vagy Isten iránti hálára, vagy könyörgésre indították a jelenlévőket. A kétnapos tanácskozáson sor került egy fontos bejelentésre is a KCA részéről. Kőszegi Dániel és Dan László az alapítvány vezetői a kuratóriummal összhangban egy olyan új programot szeretnének elindítani, mely a már megtért cigány családok részére jelenthet nagyon sokat, hiszen segítheti társadalmi felzárkóztatásukat. Ennek a programnak (Timóteus Oktatási Program) a lényege az, hogy tehetséges 13-14 éves cigány gyermekeket mentorok segítségével minél tovább benntartsanak az oktatási rendszerben. Így a tanulás mellett még különböző szakmák elsajátítására is lehetőségük nyílna, nem beszélve arról, hogy akár az egyetemi végzettség megszerzéséig is támogatást kaphat az, aki él a lehetőséggel. A program már ebben az évben elindul 50 kiválasztott gyermekkel és 10 mentorral. A jelenlévők azért imádkoztak, hogy e nemes kezdeményezés jó irányba fejlődjön tovább sok gyümölcsöt teremve az Úr dicsőségére és a cigány nép hasznára! **VERESS EFRAIM**

Gyülekezeti vén avatás a nagyváradí roma gyülekezetben

„...hogya a gyülekezetnek legyen jövője, meg a fiatalabbnak is tapasztalatot kell szereznie” – válaszolta Kajcza János lelkipásztor arra a kérdésünkre, hogy miért látták fontosnak a vén avatást?

Incze Zoltán avatása augusztus 28-án, vasárnap délelőtt volt. Az áhítaton két helybeli szolgálattévő buzdított imára: Mihály Csaba és Varga Kálmán. Az avatási szertartást Kovács Gyula missziókerületi elnök vezette, igét Simon József szövetségi elnök hirdetett, a kézrátételes imádkozásban közreműködtek Giorgiov Adrián, Papp Dezső és Kajcza János lelkipásztorok, valamint Halász Ferenc diakónus, a Belvárosi gyülekezetnek a cigány imaház ügyeivel is foglalkozó koordinátora. Ezt követték a köszöntések a frissen avatott felé.

Incze Zoltán lelkiekben együtt növekedett a váradi roma gyülekezettel, habár az indulása a Belvárosi imaházban történt. Hívó diáktársai hívták el az ifjúsági összejövetelekre. Ő aztán ott is maradt, sok vívódás után be is merítkezett. Majd a katonaság után bekapcsolódott a misszióba, feleségével is a roma gyülekezetben ismerkedett meg, aminek már 17 éve. Mivel a város távolabbi pontján laknak, ezért próbálkoztak közelebbi imaházakkal, de mindig visszatértek ide, ahol nagyon nagy szükség van a szolgálatukra.

Az ünnepség különösen szép rendben folyt le. A tudósítót már érkezéskor meglepte a házigazdák figyelmessége, amint minden vendégnek helyet kerestek. A tagok imádkozása buzgó, éneklésük lelkes volt, az igét figyelmesen hallgatták. Úgy tűnt, a hely is fegyelmez: a tágas, jól tervezett és megépített imaházuk. *(Szilágyi László)*

Megnyílt Szaniszlón az új roma imaház

Messzire kitűnik az utcában újdonságával, szépségével. Elkészült tehát az imaház. Arról, hogy elkezdtek építkezni a Szeretben már hírt adtunk. Most már arról is számolhatunk, hogy sikerült tartani az átadásra kitűzött dátumot, és szeptember 16-án, egy napsütéses péntek délután megtartották a megnyitói ünnepélyt.

A szalagvágás előtt a bejáratnál Bödő Zoltán helyi lelkipásztor olvasott igét és imádkozott. A gyülekezet tagjai és a faluból jött érdeklődők élénken vették birtokba az egyetlen nagy termet. Ott voltak a angliai önkéntesek, a szomszédos roma-missziós lelkipásztorok: Gál Győző, Filep Szilárd, Papp László, Fazakas György, és Ferenczi Béla missziómunkás, valamint Mates Gheorghe Calin polgármester és Kardosi Zoltán alpolgármester.

Az ünnepséget Dan László, a Keresztyén Cigánymissziós Alapítvány magyarországi elnöke vezette. Igét dr. Simon József lelkipásztor, szövetségi elnök hirdetett; a Mt 21:12-13 alapján az igazi Isten-imádók házáról, a gyülekezetről tanított, amelyben az ő hatalma működik, és ahol jelen van Jézus Krisztus.

Köszöntőt mondott Eric és Rosemary Barrett, a „4H-Magyar Misszió” alapítói (Bristol – Anglia), Kőszegi Dániel, a KCA alapítója, Békési Endre, a

magyarországi Építő Követek önkéntes segítőcsapatának a szóvivője. A község részéről a polgármester beszélt, a helybeli gyülekezet nevében Kanalas Gábor és Horváth Ödön.

Szaniszlóban 2006-ban kezdte az úttörést Gál Győző és Gergely István támogatásával Bödő Zoltán lp., a KCA romániai elnöke. Mostanra 51-re szaporodott a gyülekezet taglétszáma. Az új imaház építésének menete – az érmellékiek támogatói oldalát tekintve – talán az Érselindihez hasonlítható. Az alapot szaniszlói, selindi és mihályfalvi önkéntes cigány atyafiak

öntötték meg, a falakat szakemberek rakták, hárman helybeliek és egyvalaki Körtyvélyesről. A tetőt az Építő Követek húzták fel, a színezést, a csempe rakást és a járda öntést az angol önkéntesek vállalták, a munkálatok irányításában, a villamosság és technika szerelésében a KCA részéről Illyés Csaba testvér szorgoskodott.

A megnyitót követő vasárnap bemenítési ünnepélyt tartottak, hárman álltak be Jézus Krisztus követésébe: Calian Mihai, Bornyász Erzsébet Helga, és id. Horvát Ödön, az alámerítést Filep Szilárd végezte. *(Sz.L.)*

A 2011-es Szűcs-találkozó

A gertyenesi Szűcs-család 1993-tól rendszeresen megtartja éves találkozóját, hogy megköszönje az Úrnak mindazt, amit e családdal tett és tesz, immár több mint 200 éve. Eddigi találkozóink egynaposak voltak és a gertyenesi imaházban kerültek megrendezésre. A nagy család „tanácsa” úgy döntött, hogy az idén egy hegyi táborozó helyen töltsön együtt egy hétvégét a család.

Bondoraszó (Budureasa) Bihar megye legdélekeletibb települése, Belényestől 12 km-re található, a Béli-hegység lábainál, a Fekete-Körösbe ömlő Nyimesdi-patak mentén, 300-500 m magas dombokkal körülvéve. (A falu közelében a Vlegyásza-csúcs oldalában, 1102 m-es magasságban meteorológiai állomás működik.) A táborozó hely a falutól mintegy 3,5 km-re van egy gyönyörű völgyben.

Péntek délutánra, augusztus 26-ra lett kitűzve a gyülekezés. Mi korábban érkezünk, a tábor még üresen állt. Kánikula volt, de hamarosan egy zápor vonult át, úgyhogy az első vendégeket már kellemes, hús levegőben fogadhattuk. Jóleső érzés volt köszöneti a Szűcsöket, akik Aradról, Szatmárnémetiből, Nagyvádról, Kolozsvárról, Temesvárról, valamint Magyarországról és Olaszországból jöttek. Vacsorára mindenki megérkezett.

Az első áhítaton Szűcs Zsolt buzdított bennünket imára, majd megbeszéltük a következő napi programot. Sokat énekeltünk és beszélgettünk (egyesek hajnal 2-3-ig).

Szombaton, a reggeli étkezés után, a kolozsvári Mucsi Feri vezette az áhítatot. Azt követően csoportos sétára indultunk a patak mentén felfelé tartva. Velünk jött a találkozó legfiatalabb résztvevője is – Petra Temesvárról. Őt az erős hegyi levegő hamar elaltatta. Megbeszéltük, hogy időpontra érkezünk vissza a táborba, de nem üres kézzel: mindenki hozott erejéhez képest fát az esti tábortűzhöz, voltak akik erejük felett is hoztak tűzfát, pl. Kristóf. A tapasztalt férfiak ügyesen megrakták a tábortűzet. Ez alatt a főszakácsunk, Lajos, segítségekkel körülvéve, nagyon finom gulyáslevest készített, majd a kamrából előkerült az ízletes kalács.

Az ebédet kis pihenő követte. A „törzsek” (nemzetségek) vezetői viszont közgyűlést tartottak. Az értekezletről annyi információ szivárgott ki, hogy jövőre is lesz Szűcs-találkozó, augusztus 15-20 között. A délután fő programját fórumbeszélgetés képezte. Szűcs János vezette fel a témát, alapigeként az Ézs 58-at olvasta a kedves istentiszteletről. A beszélgetéseket Ernő serkentgette, olykor provokálta. Érdekes és hasznos beszélgetések voltak, közben sokat énekeltünk, Renáta orgonával, Zsolt vagy Árhúr gitárral kísért.

A vacsora után mindenki sietett a tábortűzhöz. Miközben figyeltük a lángokat és szikrákat, visszaemlékeztünk a parázson sült kukorica ízére, felidéztünk régi történeteket, sokat énekeltünk – régi meg újabb énekeket. Az élménydús nap után mindenkinek

jól esett a pihenés. Érdekes, a legkisebb résztvevő, Petra is nagyon jól bírta a gyűrődést.

Vasárnap reggel még érkezett egy kilenc tagú csoport. Az étkezés után Sípos Dénes buzdított imára. Az igéből Szűcs Sándor lelkipásztor szolgált, elgondolkodtató volt mindnyájunknak, hogy „Mit teszünk azzal a talentummal, amit Ő adott nekünk?”. Köszöntések, üdvözetek következtek: Feri bátyánk üzent Aradról, Géza bátyánk Dabaszról, Katica néne Kolozsvárról, és egy Ausztráliából érkezett üzenet is fel lett olvasva. Üdvözöltük azokat, akik az utóbbi évben születtek a családba: Petrát és Johannát. Köszöntöttük az ifjú párokat is: Sanyit és Abigélt, valamint Tomit és Renátát. Ebédre finom töltött káposzta készült – gertyenesi recept szerint. Nem hiányzott a sütemény sem, na meg a hideg forrásvíz.

Az idő gyorsan elszállt, többen is mondogatták: „*nagyon rövid volt ez a találkozó is*”. Búcsúztunk egymástól, a személygépkocsik sorban távoztak a táborból – azzal a reménnyel, hogy jövőre ismét együtt tölthetünk néhány napot. Addig vajon találkozunk-e még? (Talán egy temetésen, talán egy esküvőn? Az Úr tudja, és ahogy ő elrendeli, az nekünk is nagyon jó lesz.)

A táborban ismét nagy lett a csend, csak a madárcsicsergés hallatszott, meg a hegyi patak zaja. Hazaindulás előtt még visszapillantottam, gondolatban ezzel a fohással: „*Uram, add áldásod e nagy családra!*”

(Egyik résztvevő)

Kövesdi események

Kövesd Szilágy megye egyik nagyközsége, itt él szórványban a 28 tagot számláló magyar baptista közösség, az Úrhoz ragaszkodó, melegszívű csoport. Kis imaházunkat kétszer is előtönte az árvíz. Isten kegyelméből sikerült kívül-belül felújítani és a kis udvart is parkosítani. Fiataljaink minden vasárnap örömmel szolgálnak – magyarul és románul. Minden összejövetel egy-egy ünnep az Úr jelenlétében.

Belső megújulás jelei is láthatók. Elkezdtünk imádkozni a hívő szülők tékozló fiaíért és gyülekezetünk megújulásáért. Isten kegyelmének munkáját láttuk megnyilvánulni Bernát Éva testvérnőnk életében, aki gyermekkorában hívő édesanyjával rendszeresen járt imaházba és hallgatta az evangéliumot. Férjhezmenetele után alábbhagyott a hithez való ragaszkodása. Volt életében olyan időszak is, amikor sorozatos nehézségekből, megpróbáltatásokból és orvosilag gyógyíthatatlan állapotból szabadította meg az Úr. Sajnos, ezek után sem kötelezte el magát az Úr Jézus követésére. Hitt a gonosz hazugságának és szégyellte megvallani az Urat. Majd, amikor régi betegsége újból erőt vett rajta és a korábban súlyosabb állapotba került, testvérnőnkért imaharcot vívott a gyülekezet. És az Úr hatalmasan cselekedett: „*Kihozá őket a sötétségből és a halálnak árnyékából, köteleiket pedig elszaggatá. Adjanak hálát az Úrnak az Ő kegyelméért, és az emberek fiai iránt való csodadolgaiért*” (Zsolt 107:14-15).

Augusztus 21-én került sor arra a hálaadó örömműnpre, amikor testvérnőnk szívében eldőlt, hogy feltétel nélkül követi az Urat a bemerítésben is. A körzetből és a rokonok közül is sokan eljöttek az alkalomra. Az evangéliumot Bándi Sándor egrespataki ny. lp hirdette a Lk 12:49-53 és Ézs 43:1-3 alapján. Az alámerítést Péter István körzeti lp. végezte. A sarmasági ének-, zene- és férfikar dicsőítette drága Megváltónkat, aki ma is munkálkodik a benne hívők életében. (PI.)

Mucsi B. János

Egy napon

Egy napon a virág lehervad,
a fű elszárad,
a pehely tovaszáll.

Egy napon elmúlik minden, ami fáj.
Egy napon az ég elsötétül,
s a kék végtelenség
megszűnik odafönn.

Egy napon elfogynak a mosolyok,
szavak, mondatok,
megszűnnek a sóhajok.

Egy napon nem lesz több ígéret,
fogadalom, győzködés, magyarázat,
nem lesz önvizsgálat.

Egy napon megáll minden,
megáll a víz, kiszárad a csap,
lecsitul az indulat,
megdermed a gondolat,
a gerjedelem lekókad,
a cserépedény megkoccan,
s csendesül a vágató ménes,
a díszes fogat.

Egy napon csak volt lesz a van,
a várom – elmarad,
mert nem jön többé senki sem,
csak egyszerűen,
csendben menni kell.

Azon a napon
csak én hallom,
amikor hívnak.
És nem lesz mindegy,
hogyan szólítanak:

„Jöjj, fiam, kevésen voltál hű...
vagy hidegen utasítanak:
„Távozz, ismeretlen vagy!”

(A Hulló csillagok c. kötetből)

Népes családdal és hallgatósággal álltunk **Ónodi László** koporsója mellé szeptember 18-án Hegyközszentimrén. Elköltözött testvérünk 54 évet kapott Teremtőjétől e földi életre. Súlyos, gyógyíthatatlan betegsége és a szenvedés megtisztította a Megváltójától valamikor eltért, de most visszakerült szívét a mennyországba vezető útra. Ugyanúgy a család is felkészült a rövid ideig való elválásra. A gyülekezet lelkipásztora a Lk 23:39-44 alapján hirdette az üdvösségről szóló evangéliumot. A sírkertben az 1Thessz 4:13-ból szolt a feltámadás ígéje, befejezésül Rádi Gyula szilágybagosi diakónus testvér imádkozott. A gyászistentiszteleten a helybeli énekesek szolgáltak. Az Úr vigasztalását kívánjuk a népes gyászoló családnak. *(íjf. Szabó Mihály)*

Kövesden május 3-án kísértük utolsó földi útjára **Major Pirokska** testvérnőt, aki 56 évet kapott Teremtő Urától. 1977-ben tért meg. Élete tele volt megpróbáltatásokkal és sok szenvedéssel. Az Úr kegyelme erősítette meg, hogy zúgolódás nélkül, az Úrral megbékülve térhetett az örök hazába, ahol az Úr letöröl minden könnyet gyermekei szeméről. A vigasztalás ígét magyarul Bándi Sándor

egrespataki ny. lp. hirdette, Péter István lp. román nyelven szolt a Zsid 11:13 alapján. A sarmasági-hadadnásdi összevont ének-zenekar dicsőítette Megváltó Urunkat, aki legyőzte a halált és újjászült élő reménységre. Ő vigasztalja meg a gyászoló családot. *(P.I.)*

Fájó szívvel tudatjuk, hogy gyülekezetünk hűséges tagja, **Ilonka Mihály** testvérünk október 3-án, élete 74. évében

elköltözött földi világunkból a mennyei örök hazába, melyet Isten készített számunkra. Az örök igazságokat szolták Deák Zsolt lp. és Erdő Endre testvér azzal a reménnyel, hogy az özvegyen maradt feleség és a gyászoló család, Isten vigasztalásában részesülnek. Kis Ottó lp. vezetésében az énekkar szolgálatai különleges áldásként mint gyógyír hatottak a lelkekre. A feltámadás reménységében kísértük testvérünk testét földi sírjához október 5-én, a brassói központi temetőben. „*Végezetre elítetett nekem az igazság koronája, amelyet megad nekem az Úr, az igaz bírő ama napon.*” (2Tim 4:8). *(Deák Zsolt)*

Pihenőszabadság helyett misszióban

Kelemen Szabolcs testvér után, aki családjával a nyár elején költözött Ungvárra egy újabb missziómunkást rendelt az Úr Kárpátaljára, Kelemen Sándor beszercei lelkipásztor személyében. Igaz hogy ő Szabolcsékkal ellentétben csak néhány hétre ment a kárpátaljai magyarok közé missziózni, de feleségével együtt a pihenőszabadságukat áldozták erre a munkára. Az Úr áldja meg őket ezért az áldozatért! Az alábbi missziós beszámoló tőlük érkezett. A lapunkban korábban közölt felhívás még mindig érvényes. Nehra Bálint testvér és a kárpátaljai testvérek várják olyan házaspárokat, lelki munkások látogatását, akik hosszabb vagy rövidebb ideig készek segíteni nekik a misszióban. Ámen! Úgy legyen! **VERESS EFRAIM**

„*Ennélfogva a rajtatok túl eső területeken is hirdetjük az evangéliumot, de nem dicsekszünk olyan munkával, amelyet másutt már elvégeztek.*” (2Kor 10:16). Hálásak vagyunk ezért a mi mennyei Atyánknek, hogy a tőlünk kicsivel távolabb eső területeken is lehetővé tette családjunk számára ezen a nyáron az evangélium hirdetését, így közel egy hónapot Kárpátalján töltöttünk az Úr szolgálatában. Nagy-Kasza Dániel testvérünk Zápszonyból családjával együtt vállalta, hogy befogad minket erre az időszakra. Egy számunkra új környezetbe, kultúrába, idegen nyelvközebe (ukrán) érkezünk, de örömmel tettük, és amerre megfordultunk az embertársainktól szeretetet és kedvességet kaptunk. Munkatársainvá lettünk testvéreinknek abban a munkában, amelyet eddig nem mi végeztünk. Jó volt látni zápszonyi testvéreink munkálkodását több területen. Dánielék kisebbik gyerekének a bemutatása első vasárnapunkon, jó alkalom volt arra, hogy a faluból másokat is hívogassanak. Sokan eljöttek az ünnepre, tele volt a kis imaház, hallották Isten ígét.

Több gyülekezet van ott a környéken, ezért látogattuk meg többször. A heti rendszeres alkalmakon szolgáltunk Rafajnaújfaluban, Guton, Gáton, Kígyóson és Beregszászban, ill. hetente több ifjúsági órára sor került Guton, látva a fiatalok lelki szomjúságát és kérdéseit. Körülbelül 20 gyülekezeti fiatal van, de egy-egy alkalomra 30-40 érdeklődő is eljött a faluból. Egyik nap lehetőség nyílt arra, hogy a zápszonyi fiatalok is átmenjenek Gutra, így ismerkedhettek, kapcsolatot áptak a helybeliekkel.

Egy távolabbi helyre Viskre is elutaztunk, ahol testvéreink kevesen vannak, de hetente összegyűlnek, és házi bibliaórákat tartanak. A Kárpátok alatt laknak, csak épp a túloldalon és ők is székelyek. Van székely kapujuk, a bicska sem ismeretlen számukra és ők is lángost sütnek. Aznap este az Istennek való engedelmségről beszélgettünk. A későbbiekben egyikük vezetésével még megnéztük a Huszti vár romjait, meg egy-két látnivalót.

Utolsó héten Dánielék gyerektábort szerveztek helyileg az imaháznál, ebben volt lehetőségünk segíteni. A heti mottó a „Legyél te is hős!” volt. Naponta 50-60 gyerek jött el a faluból, akikkel különböző bibliai személyek életét vizsgáltuk meg, akik valamiben hősieen viselkedtek. Emellett énekeket tanultak, kézimunkáztak, játszottak, sportoltak és egy étkezést kaptak a gyerekek.

Nagy kíváncsiság volt számunkra, hogy az ottani gyülekezetekből néhány családdal jobban megismerkedhettünk, többször találkoztunk, beszélgettünk, imádkoztunk. Jó volt látni a krisztusi lelkületet bennük, szeretetüket, egyszerűségüket. *Isten gazdag áldását kívánjuk az ott élő testvéreink életére, szolgálatára és a missziómunkára. A Kelemen család Besztercéről*

BIZONYSÁGTÉTEL

Hívó szülők gyerekeként szoros kapcsolatban álltam a baptista gyülekezettel, szorgalmasan látogattam az istentiszteleteket. Középiskolába kerülésem után lassan megfedkeztem az otthonomban és az imaházban tanult életmódról és intésekről. Idővel teljesen beleolvadtam a világi társaságba. Barátaimhoz hasonlóan én is élveztem szabadságom mámorát, mit sem törődve azzal, hogy komoly következményeket tartogat számomra.

A tizenkettedik osztály vége felé váratlan fordulat következett be, elkezdődött életem tragédiája. Egy olyan kapcsolatba keveredtem, melynek következménye sok fájdalommal járt. Velem szembeni túl nagy elvárásai és az a törekvése, hogy olyan személyiséggé formáljon, akit valójában ő megálmódott magának, teljesen lerombolta önértékelésem, mely amúgy is ingadozó volt. Habár sikerült időben felismernem ennek a kapcsolatnak a veszélyét és véget vetnem neki, mégis mély nyomokat hagyott bennem. Teljesen belém ivódottak szavai, annyira, hogy magamévá is tettem őket.

Ennek következtében, azzal a téves hittel élve, hogy tényleg nem vagyok értékes, elkezdtem visszahúzódni minden társaságból, teljesen magamba zárkoztam, és így napról napra mélyebbre süllyedtem, annyira, hogy elkezdtem saját magam utálni, és ebből kifolyólag másokat se tudtam elfogadni. Boldogtalanságom, és az üresség, amit lelkemben éreztem, odáig vezetett, hogy el akartam dobni magamtól az életet. De hosszas küzdelmek után, szeretteim segítségével sikerült felépülnöm és tovább

mennem. Az átélt nehézség erősebbé tett, így még nagyobb bátorsággal lendültem bele az élet újabb kihívásaiba. Azonban a saját erőm nem tudott mindentől megvédeni.

Az elmúlt év ősze újabb meglepetéseket tartogatott. Két hónap kemény munka után következett egy újabb ördögi kör. Fizikailag, pszichikailag kifáradva indultam neki az egyetem második évének, amikor újra egy nagy ürességet éreztem életemben. Elfáradva, magamba roskadva, lelke-
met nap mint nap nyomták múltam terhei, és a félelem, nehogy újra átéljem az akkori depressziót, még nehezebbé tette mindennapjaim elviselését. Azonban ez a második felvonás teljesen megváltoztatta életemet. Egy védő kéz biztonságba hordozott ebben az időszakban, addig míg teljesen átadtam magam Mennyei Atyámnak.

Életem új irányt vett azóta, az előttem álló út most már egy biztos cél felé vezet. Nehézségek újra és újra adódnak, de nap, mint nap megmerítkézhetem Atyám végtelen szeretetében. Sokszor nemet mond arra, ami után én már nyújtánám a kezem, és ha nemegyszer is áthúzza terveim, még ha fáj is, tudom, hogy a javamat szolgálja, és hogy védelmet akar biztosítani egy újabb elesés elől.

Naponta újra meg kell tanulnom, hogy Isten szeretete nem csak jószágot jelent, az a tudat, hogy ezentúl mindörökké részesülhetek kegyelmébe, minden mást eltöröl.

Szeretettel, PAP KLÁRI

(Cikkirónk a lupényi gyülekezet frissen bemeztett tagja.)

BUZDÍTÁS

Nehéz egy zárkózott, szomorú emberrel beszélgetést kezdeményezni – szóra bírni. Isten egy érthetően megszólaló szamarat használt, hogy a rossz útra induló prófétát figyelmeztesse. Az Úr Jézus Krisztus a némákat beszélőkké tette, de vajon **megszólalhatnak-e a kövek?**

Az idős Józsué megszervezte az utolsó országgyűlést Sikemben, hogy válasszanak maguknak istent, akit szolgálnak. Miután az izraeliták elhanyagolták az idegen isteneket, megújították a szövetséget, és szívüket az Úrhoz hajtották, Józsué beírta ezeket a törvény könyvébe. Vett egy nagy követ, és odahelyezte a cserfa alá, és ezt mondta: „*Ímé ez a kő lesz ellenünk bizonysgul, mert ez hallotta az Úrnak minden beszédét, amelyet szólott vala nekünk...*” (Józs 24:27). Az Úr házában található kő hallotta az Úr beszédét, és szükség esetén bizonysg lehetett Izráel ellen.

Jézus Krisztus az Olajfák hegyének lejtőjén vonult számárháton Jeruzsálem városa felé, nagy sokaság kíséretében. Az emberek közül sokan ruháikat az útra terítették. A tanítványok zöld ágakat tördelek, pálmaágakat lengetve hozsannáztak: „*Áldott a Király, ki jó az Úrnak nevében! Békesség a mennyben, és dicsőség a magasságban!*” (Lk 19: 38). A farizeusok ezt mondták: „*Mester, dorgáld meg a te tanítványaidat!*” Hamar jött az Úr Jézus Krisztus határozott felelete: „*Mondom néktek, hogyha ezek elhallgatnak,*

a kövek fognak kiáltani.” Itt az Úr bizonysgtétele szerint, ha az Istent dicsőítő tanítványok, gyermekek csoportja elhallgat, a kövek kiáltó szava fogja folytatni a magasztaló hozsannát.

Évszázadokon és évezredek át hangzik Urunk megtérésre hívó beszéde. Vidékünkre is eljutott Kornya Mihály, Bozsódi Zsigmond, Kerekes Bálint, Simon István, Dani Lajos, Hubert János és még sok más úttörő prédikálása révén. Hallották a régi falak és kövek, és látták, hogy százak és ezrek tértek meg Istenünk hívó szavára, vallották meg bűneiket, öltötték fel a fehér ruhát, és merítkeztek be – például nálunk, Szalárd község határában, a Kornya Mihály által kedvelt helyen: az ősi Adorján-vár romjainál, vagy a Berettyó folyó más szakaszán.

Ők az Úrtól rájuk bízott munkát elvégezték, előremen-
tek, már szeretett Megváltójuknál vannak a dicsőségben. Mi itt vagyunk, és komoly munka vár ránk, hogy mentő szeretettel tegyünk bizonysgot az elveszett lelkeknek. Vajon megragadunk-e minden lehetőséget, hogy sokakat megmentsünk a kárhozattól? A mindennapi életünk Róla tesz-e bizonysgot? Az idő rövidre van szabva. Kívánom, hogy használjuk fel jól a kegyelmi időt, mert ellenkező esetben a kövek fognak kiáltani!

KELEMEN SÁNDOR TOMI

Hirdetés: A gyermek- és ifjúsági lap megrendelési díja 2012-re nem változik: a *Harmatcseppek* 15 lej, a *Mustármag* 20 lej.

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Dr. Simon József. Felelős szerkesztő: Veress Efraim. Szerkesztő-tördelőszerkesztő: Szilágyi László.

410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA. E-baptifon: 0735 500 009, e-mail: szeretetlap@gmail.com

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

Közügyűlések a missziókerületekben

Szeretettel hívjuk és várjuk a gyülekezetek küldötteit minden missziókerületben az év végi közgyűlésre. Szövetségünk négy missziókerületében az alábbi helyszínek és időpontok vannak megjelölve ezekre az alkalmakra:

A székelyföldi missziókerületben november 19., Hargita Keresztyén Központ, délelőtt 10 óra.

A kolozsvári missziókerületben november 26., Kalotaszentkirály, délelőtt 10 óra.

A nagyváradi missziókerületben december 3., Érszöllős, délelőtt 10 óra.

A zilahi missziókerületben december 10., Szilágyperecsen, délelőtt 10 óra.

A női körök figyelmébe –

November 7-én, a Baptista Nők Világimanapján tartott gyűjtés összegét „Imanapi adomány” megjelöléssel személyesen a Szövetség irodájában lehet átadni, vagy elküldeni a következő Bankszámlaszámra: **Szász Erzsébet**, RO71 OTPV 2200 0012 8708 RO02

Szilveszter és Újév a Hargita Táborban

Az Erdélyi Magyar Baptista Ifjúsági Szövetség és a Hargita Keresztyén Központ szervezésében fiatalokat hívunk szilveszterezni a Hargita Keresztyén Táborba. 2011. december 30-án, péntek délután találkozunk, és 2012. január 2-án, hétfőn ebéd után fejezzük be a szervezett alkalmat. Irányárak személyenként a három napra: 2 vagy 3 ágyas szobában, saját fürdőszobával 210 lej, 4-8 ágyas szobában, közös fürdőszobával 150 lej, 20 ágyas nagy hálóban, közös fürdőszobával 120 lej. A táborhoz közel nagyon jó sípályák vannak. Szép, havas tél esetén, a télisportot kedvelők, ha akarnak, tovább is maradhatnak és élvezhetik a Hargita téli előnyeit. További információ és jelentkezés az EMABISZ honlapján (www.emabisz.ro).

Borzási Gyula és Deák Zsolt

SZATMÁRNÉMETI ESEMÉNYEK

Aranymenyegző

Nagy Albert és **Magdolna** 1961. augusztus 28-án kötött házasságot. A Keresztyén Testvérgyülekezet tagjai voltak és amikor Szatmárra költöztek házuknál adtak helyet a gyülekezetnek, misszióztak és megalakult a Testvérgyülekezet. Házuk kicsinek bizonyult egy idő után, és így vettek egy házat, ami most is otthont ad a gyülekezetnek. Az utóbbi időben, mivel elrománosodott a gyülekezet, testvéreink átjöttek hozzánk, a baptista gyülekezetbe és velünk együtt szolgálnak. Isten három gyermekkel ajándékozta meg őket. Ez év szeptember 4-én a gyülekezetben örömmel emlékeztünk meg testvéreink házasságkötéséről, kívánva nekik a Zsolt 50:12-vel: „Hálával áldozzál az Istennek és teljesítsd a felségesnek fogadásidat”.

Bucsi Róza testvérnő 100 éves

Szeptember 24-én testvérnőnk ünnepelte 100 éves születésnapját családi körben és majd 25-én a gyülekezetünkben is.

Bucsi mama 1911. szeptember 24-én született Szilágyballán. 11 éve él Szatmáron és a mi gyülekezetünk tagja, nagyon értelmes, komoly életű testvérnő. Isten 3 gyermekkel áldotta meg, akik közül már csak egy él, 5 unokával és 5 dédunokával. Kívánjuk életére Isten gazdag áldását, és hogy használja még az Úr az imádkozás szolgálatában. **SZÜCS SÁNDOR** lp.

